Divendres 12 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 8,1-4): En aquell temps, Jesús baixà de la muntanya, el seguiren nombroses multituds.

I succeí que vingué un leprós i l'adorava, dient: «Senyor, si vols, pots purificar-me». I estenent la mà, el tocà, dient: «Ho vull, queda pur!». I de seguida quedà purificat de la seva lepra. I li diu Jesús: «Mira, no ho diguis a ningú, però ves, mostra't al sacerdot i ofereix el do que preceptuà Moisès, com a testimoniatge per a ells».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Senyor, si vols, pots purificar-me»

Mn. Xavier ROMERO i Galdeano
(Cervera, Lleida, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens mostra un leprós, adolorit i conscient de la seva malaltia, que s'acosta a Jesús amb aquesta petició: «Senyor, si vols, pots purificar-me» (Mt 8,2). També nosaltres, veient tan a prop el Senyor i la llunyania del nostre cap, cor i mans del seu projecte, de la seva salvació, hauríem de ser àvids i capaços de formular la mateixa expressió del leprós: «Senyor, si vols, pots purificar-me».

Però una pregunta s'imposa: Una societat que no té consciència de pecat, ¿pot demanar perdó al Senyor? ¿Pot demanar-li cap mena de purificació? Tots coneixem massa gent adolorida i amb cors ferits, però el seu drama és que no sempre és conscient de la seva situació personal. Malgrat tot, Jesús continua passant a prop nostre, dia rera dia (cf. Mt 28,20), bo i esperant la mateixa petició: «Senyor, si voleu...». Amb tot, cal també la nostra col·laboració. És clàssica la sentència de sant Agustí segons la qual «Déu, que et va crear sense tu, no et salvarà sense tu». Cal que siguem capaços de demanar al Senyor que ens ajudi, que vulguem canviar amb el seu ajut.

Algú podria preguntar-se: ¿per què és tan important adonar-se'n, convertir-se i desitjar canviar? Per la senzilla raó que, en cas contrari, continuaríem sense poder respondre afirmativament a la pregunta anterior, on dèiem que una societat que no tingui consciència de pecat difícilment sentirà el desig o la necessitat de cercar el Senyor per a formular la seva petició d'ajut.

És per això que quan arriba el moment del penediment, el moment de la confessió sacramental, és el

moment de desfer-se del passat, de les xacres que infecten el nostre cos i la nostra ànima. No en dubtem pas: demanar perdó és un gran moment d'iniciació cristiana, perquè és el moment en què cau la bena dels ulls. ¿I si algú se n'adona de la seva situació i no vol convertir-se? Ja ho diu una dita popular: «Ulls que no volen veure, cor en pecat».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «En la persona d'aquest leprós vol exhortar-nos el Senyor a què siguem humils i que fugim de la vanaglòria; ens exhorta a ser agraïts» (Sant Joan Crisòstom)

- «Jesús agafa de nosaltres la humanitat malalta, i nosaltres d'Ell la seva humanitat sana i que cura. Això passa cada vegada que rebem amb fe un sagrament, especialment el sagrament de la Reconciliació, que ens cura de la lepra i del pecat» (Francesc)

- «El nom de Senyor significa la sobirania divina. Confessar o invocar Jesús com a Senyor és creure en la seva divinitat: 'Ningú no pot dir: Jesús és el Senyor, si no és sota l'acció de l'Esperit Sant' (1Co 12,3)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 455)